

หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา

หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ธนกฤษ โธ (พระครูถาวรศีลคุณ) หรืออีกนามหนึ่งที่ชาวลำพูน นิยมเรียกท่านว่า “ครูบาหลวงวังทอง” แต่ท่านเองมักจะออกนามท่านว่า “ตู้เจ้าอาตาทิกขุ” หลวงปู่ได้ถือกำเนิดที่หมู่บ้านเหมืองง่า หมู่ที่ 2 ต. เหมืองง่า อ.เมือง จ. ลำพูน หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ธนกฤษ โธ ท่านเป็นหลานของพระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล (ครูบา ปวน อภิขโย) อดีตเจ้าคณะแขวงลี้, อดีตเจ้าคณะแขวงเมืองลำพูน, อดีต เจ้าคณะจังหวัดลำพูน รูปที่ 4 และอดีตเจ้าอาวาสวัดเหมืองง่า หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ท่านเกิด ในตระกูล “ ธนขันธธรรม” เป็นบุตรของพ่ออู๋ตา – แม่อู๋ บัวแก้ว ธนขันธธรรม อดีตครอบครัวของท่านยากจนมาก มีอาชีพทำนา เลี้ยงชีพไปวันๆ พ่อและแม่ของท่านครูบาหม่อน จึงได้ส่งให้ท่าน ไปเป็นเด็กวัดอยู่เหมืองง่า และท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล ซึ่งสมัยนั้นดำรงสมณศักดิ์ เป็นพระครูมหาศีลวงส์ได้ทำการเลี้ยงดูอบรม สั่งสอนและให้เข้าเรียนต่อในโรงเรียน คือ ที่ โรงเรียนวัดเหมืองง่า (ญาณมงคลศึกษาการ) ตอนนั้นโรงเรียนยังอยู่ในวัด ท่านได้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นชั้นประถมต้นในขณะนั้น และได้เรียนอักษรภาษาล้านนา (ตัวเมือง) ครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็นพระมหาศีลวงส์ (ครูบาปวน อภิขโย) จนจบสามารถอ่านเขียนภาษาล้านนาได้อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำ และ ท่านได้เข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุผลที่ว่าแม่อู๋ (คุณยาย) ได้ถึงแก่กรรมลง ท่านหลวงปู่ครูบาหม่อน ท่านเป็นสามเณรได้ศึกษาพระปริยัติธรรมและวิधिปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และคาถาวิทยาคมจากท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล จนถึงอายุครบ 20 ปี บริบูรณ์ โดยอุปสมบทที่พัทธสีมาวัดเหมืองง่าโดยมี

ท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล (ครูบาปวน อาวาส วัดวังสิงห์คำ อภิขโย) วัดเหมืองง่า เป็นพระอุปัชฌาย์ (ขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์เป็นพระครูญาณมงคล รองเจ้าคณะจังหวัดลำพูน) พระวิมลญาณมุนี(ขณะนั้นดำรงตำแหน่งสมณศักดิ์เป็นพระมหาสุโข ญาณวุฑฺฒิ) วัดพระธาตุหริภุญชัย เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับนามฉายาว่า “ชนกฺขนฺ โธ” ท่านได้อยู่ปรนนิบัติท่านเจ้าคุณอาจารย์ผู้ทรงวิทยาคมของจังหวัดลำพูนในสมัยนั้นท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล เป็นผู้ที่ถือเคร่งครัดในพระธรรมวินัยอย่างมากเป็นที่โปรดปรานของเจ้าผู้ครองนครลำพูน คือ พลตรีมหาอำมาตย์โทเจ้าหลวง จักรคำขจรศักดิ์ ณ ลำพูน ในสมัยนั้นที่เจ้าหลวงจักรคำขจรศักดิ์ โปรดปรานเป็นอย่างมาก 3 รูป คือ

1. ท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล (ครูบาปวน อภิขโย) วัดเหมืองง่า
2. ครูบาธรรมชัย ธรรมชย วัดปรตูป่า
3. ครูบาติงคะ ติงขปญฺโญ วัดวังทอง (ครูบารูปนี้ได้ถูกบังคับให้ลาสิกขาหลังจากเจ้าหลวงจักรคำฯ ถึงแก่พิราลัยแล้ว)

เพราะทั้ง 3 รูป นี้เป็นผู้ทรงวิทยาคมในจังหวัดลำพูน ซึ่งเจ้าหลวงจักรคำฯ ทรงโปรดผู้ที่มีวิชาอาคมมากที่สุด เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2476 ได้มีการขุดพบพระพุทธรูปปางมารวิชัย ณ วัดร้างวังมุย ตำบลปรตูป่า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน แต่ไม่มีใครสามารถอัญเชิญออกไปในสถานที่นั้นได้ ความทราบถึงฝ่าพระบาทพลตรีมหาอำมาตย์โทเจ้าหลวงจักรคำขจรศักดิ์ จึงได้มีการอาราธนาพระสงฆ์มาทำพิธีจำนวน 9 รูป ประกอบไปด้วย ท่านพระญาณมงคล เป็นประธานในพิธีสงฆ์ ในฐานะเจ้าคณะจังหวัดลำพูน (ส่งฆาปโมกข์จังหวัดลำพูน) ครั้งนั้นดำรงสมณศักดิ์เป็นพระครูญาณมงคลได้ยื่นอธิษฐานจิตอยู่ชั่วครู่จึงนำพระพุทธรูปออกมาแล้วฝนก็โปรยปรายลงมา ต่อมาเจ้าหลวงจักรคำฯ ได้มกรารรับสั่งให้อาราธนาพระพุทธรูปองค์นี้ไปประดิษฐานไว้ ณ วัดเหมืองง่า อ.เมือง จ. ลำพูน

เมื่อประมาณ ปีพ.ศ. 2473 ท่านเจ้าคุณพระญาณมงคลได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์ อุโบสถวัดเหมืองง่าเสร็จในปีนั้นได้อาราธนาสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 14 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์เป็นพระธรรมโกศาจารย์ (ปลด กิตฺติโสภโณ ป.ธ.9) วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม จังหวัดพระนคร เจ้าคณะมณฑลพายัพ และสังฆมนตรีว่าการองค์การศึกษาเป็นประธานในพิธีผูกพัทธสีมาวัดเหมืองง่า

ต่อมาเมื่อหลวงปู่ครูบาเหมือนเจ้าอินตา ชนกฺขนฺ โธ ได้อุปสมบทได้ 2 พรรษา ได้ติดตามครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญอมตะแห่งล้านนาไทยเมื่อปี พ.ศ. 2476 – 2480 ต่อมาในปี พ.ศ. 2477 ได้ไปร่วมกับครูบาเจ้าศรีวิชัย สร้างทางขึ้นดอยสุเทพจนแล้วเสร็จในปี 2476 และได้ติดตามครูบาเจ้าศรีวิชัย บูรณะปฏิสังขรณ์วัดวาอารามทุกที่ทุกแห่งสมัยนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2479 ได้ร่วมกับเจ้าครูบาศรีวิชัย บูรณะปฏิสังขรณ์วัดจามเทวี

ในปี พ.ศ. 2481 – 2488 หลวงปู่ครูบาหม่อมเจ้าอินตา ชนกฺขนฺ โธ เป็นเลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน ฝ่ายศาสนศึกษา และ สาธารณูปการ จนท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล (ปวน อภิขโย) มรณภาพต่อมาในปี พ.ศ. 2484 เจ้าอาวาสวัดวังทองว่างลง ท่านเจ้าคุณพระญาณมงคลได้มีบัญชา

ให้ หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ธนกุญฺโธ เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน ไปปรึกษาการเจ้า
อาวาสวัดวังทอง เนื่องจากรูปเดิมนี้ถูกบังคับให้ลาสิกขาไป คือ ครูบาติภชะ ดิคุขปญฺโญ เมื่อวันที่
24 มีนาคม พ.ศ. 2484 ขณะนั้นเจ้าคณะตำบลเหมืองง่า คือพระครูศรีบุญสถิต (ปันแก้ว ปุณณวิโส)
วัดศรีบุญยืน

วัดวังทองแห่งนี้ หลวงปู่ครูบาหม่อนฯ เคยมาพักเมื่อครูบาเจ้าศรีวิชัยต้องถูกอริกรรมใน
กรุงเทพมหานครและได้มาพักที่นี่เพราะเป็นวัดที่ใกล้สถานีรถไฟวังทอง เพราะเวลาใกล้ค่ำครูบาศรี
วิชัยพร้อมคณะศิษยานุศิษย์ได้มาพักค้างคืนที่วัดวังทองแห่งนี้เป็นเวลา 1 คืน พอรุ่งเช้าครูบาเจ้าศรี
วิชัยก็ถูกเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองคุมตัวไปสถานีรถไฟ ณ สถานีรถไฟวังทองแห่งนี้เมื่อถูกอริกรรม
เป็นครั้งที่ 2 โดยคณะสงฆ์เชียงใหม่ เป็นผู้ฟ้องร้องกล่าวหาท่านครูบาฯ ท่านจึงถูกคุมตัวเขียง
นักโทษขึ้นบนรถไฟเพื่อตัดสินคดีความที่วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม กรุงเทพมหานคร สมัยนั้น
พระญาณมงคล (พฺญานวชิโร) วัดมหาวัน เป็นเจ้าคณะจังหวัดลำพูน

สมัยหลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ธนกุญฺโธ เป็นพระภิกษุ วยหนุ่มได้ไปศึกษาเทศนา
ธรรมเนื่องมหาชาติกัณฑ์มัทรี, กุมารบรรพท์และฉกษัตริย์ จากสำนักหลายครูบาอาจารย์ อาทิ เช่น ท่าน
เจ้าคุณพระราชสุตาจารย์ (พระครูประศาสน์สุตาคม) วัดจามเทวี และ ครูบาวัดสบปะ เป็นต้น และ
ได้ศึกษาวิธีการสะเดาะเคราะห์, สืบชะตาบั้งสกุลคิบบจากท่านเจ้าคุณพระญาณมงคล วัดเหมืองง่า
และ ท่านเจ้าคุณพระราชสุตาจารย์ (พระครูประศาสน์สุตาคม) วัดจามเทวีและได้วิธีนี้มาจนถึง
ปัจจุบันสามารถรักษาคนเป็นโรคประจำตัวเป็นๆหายๆ ไม่ให้ทรมาน จะหายเป็นปกติก็หายเร็วและ
ได้โปรดศรัทธาประชาชนที่มาขอความเมตตาจากหลวงปู่ครูบาหม่อนฯ อย่างไม่ขาดสายเป็นที่รู้จัก
กันแพร่หลายในเมตตาธรรมของหลวงปู่ครูบาอินตา เป็นผู้ทำให้ โชคลากแก่ผู้ที่มากราบไหว้เกือบจะ
ทุกคนทุกขณะ จึงทำให้ได้รับสมญานามอีกชื่อหนึ่งว่า ผู้ทรงวิทยาคมแห่งหริภุญชัยนคร เพราะ
หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา ธนกุญฺโธ เป็นผู้ถือของขลังชิ้นหนึ่งที่หลวงปู่ทำเองกับมือและได้
แจกทุกท่านที่มาร่วมทำบุญกับหลวงปู่ครูบาหม่อนฯ

ที่มาของข้อมูล

“ผู้ตามรอยบุญแห่งครูบาเจ้าศรีวิชัย หลวงปู่ครูบาหม่อนเจ้าอินตา.” 2544. ไทยนิวส์. 2, (กรกฎาคม) : 16